

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

ΜΠΑΤΣΟΣ ΠΥΡΟΒΟΛΕΙ ΚΑΙ ΤΡΑΥΜΑΤΙΖΕΙ ΒΑΡΥΤΑΤΑ ΠΟΛΙΤΗ.
ΠΟΛΙΤΕΣ ΑΜΥΝΟΝΤΑΙ..
Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΔΙΩΚΕΙ ΤΟΥΣ ΔΕΥΤΕΡΟΥΣ ΑΥΤΕΠΑΓΓΕΛΤΑ.
ΓΙΑ ΤΗΝ ΔΙΩΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΑΠΑΙΤΕΙΤΑΙ ΜΗΝΥΣΗ.
«ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΙΝΑΙ ΙΣΟΙ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΟ ΝΟΜΟ»...

ΑΘΗΝΑ, 11 ΙΟΥΛΗ 1998 - τεύχος 154

ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΕΧΝΑΜΕ

11 Ιούλη 1978 :
Ο μπάτσος Γεωργακάκης δολοφονεί άνανδρα τον γιατρό Βασίλη Τσιρώνη.

11 Ιούλη 1998 :
Ο Βασίλης Τσιρώνης ζει στις καρδιές μας κι η ιστορία του ΔΙΔΑΣΚΕΙ !

1. ΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ

Στις 11/7/1978, ο αστυνομικός Γεωργακάκης, κατάφερε να διεισδύσει στην πολυκατοικία του Παλιού Φαλήρου, όπου έμενε ο γιατρός Τσιρώνης με την οικογένειά του (τη γυναίκα και τα τρία παιδιά του). Χτύπησε την πόρτα και του άνοιξε η μικρή κόρη του γιατρού. Χρησιμοποιώντας το παιδί σαν ασπίδα, ο επικεφαλής των νεοσύστατων τότε ΕΚΑΜ μπήκε μέσα. Έσπρωξε πέρα το κορισάκι και με το αυτόματό του γάζωσε κυριολεκτικά τον Βασίλη Τσιρώνη, ο οποίος δίστασε να πατήσει την σκανδάλη του πιστολιού που κρατούσε και να στείλει τον Γεωργακάκη εκεί που του άξιζε.

Λίγα λεπτά μετά την άνανδρη και ύπουλη δολοφονία, ραδιόφωνο και τηλεόραση (τότε κρατικά) ανακοίνωναν πως «ο γιατρός Βασίλης Τσιρώνης αυτοκτόνησε στο διαμέρισμά του του Παλαιού Φαλήρου, όπου, επί έναν περίπου μήνα, επολιορκείτο από αστυνομικές δυνάμεις. Ο γιατρός Βασίλης Τσιρώνης είχε ψυχολογικά προβλήματα και πριν έναν μήνα αποφάσισε να κλειστεί στο διαμέρισμά του μαζί με την οικογένειά του, απειλώντας και πυροβολώντας εναντίον των αστυνομικών που επιχειρούσαν να τον συλλάβουν...».

2. Η ΙΣΤΟΡΙΑ

Ο Βασίλης Τσιρώνης δεν ήταν ένας τυχαίος άνθρωπος. Γόνος φτωχής οικογένειας, αλλά με μεγάλη έφεση για μόρφωση, μετά τις γυμνασιακές σπουδές του (τότε, δεν υπήρχε διαχωρισμός γυμνασίου - λυκείου), έδωσε εξετάσεις και γράφτηκε στην στρατιωτική ιατρική.

Αποφοίτησε διαρκούντος του εμφυλίου πολέμου και, σαν νεαρός ανθυπίατρος και από οικογένεια χωρίς λεφτά και μέσα, στάλθηκε σε μονάδα ανεπιθυμήτων. Στάλθηκε στον «Νέο Παρθενώνα», όπως αποκάλεσε (κι αργότερα μετάνοιωσε δημόσια γι' αυτό, μόνο που τα θύματα του «Νέου Παρθενώνα» δεν ζούσαν για να τον συγχωρήσουν) ο Παναγιώτης Κανελλόπουλος την Μακρόνησο.

Παρά την επαγγελματική του απειρία, ο Βασίλης Τσιρώνης έμεινε στην ιστορία του ελληνικού Νταχάου, σαν εξαιρετικός γιατρός. Διέθετε δυο σπάνια προσόντα : ΕΥΣΥΝΕΙΔΗΣΙΑ και ΑΓΑΠΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ.

Οι κρατούμενοι, πολλοί από τους οποίους οφείλουν κυριολεκτικά τη ζωή τους στα δυο αυτά προσόντα του Βασίλη Τσιρώνη, τον αγάπησαν και σαν γιατρό και σαν άνθρωπο. Δυστυχώς, οι πιο στενόμυαλοι και μικρόκαρδοι απ' αυτούς - αυτοί δηλαδή που μετεμφυλιακά «ανέβηκαν» χάρη σ' αυτές τις «αρετές» τους - δεν του συγχώρησαν ποτέ ένα πράγμα : ΔΕΝ ΚΑΤΑΦΕΡΑΝ ΝΑ ΤΟΝ ΓΡΑΨΟΥΝ ΣΤΟ ΚΟΜΜΑ...

Ο Βασίλης Τσιρώνης, όμως, δεν χρειαζόταν καμμιά κομματική ταυτότητα για να είναι αυτός που ήταν και που θα μείνει για πάντα στην Ιστορία : ΑΝΘΡΩΠΟΣ.

Όταν έφτασε η στιγμή να συντάξει την τακτική του αναφορά προς τους «ανωτέρους» του, δεν δίστασε. Περιέγραψε την κατάσταση των κρατουμένων, όπως ακριβώς ήταν : Λίαν επιεικώς, ΑΘΛΙΑ.

Στον στρατό, το να είναι κανείς χαμηλόβαθμος είναι αδίκημα.
Το να μην διαθέτει χρήματα και μέσο είναι έγκλημα.
Το να έχει διαφορετική άποψη απ' αυτή των «ανωτέρων» είναι ΚΑΚΟΥΡΓΗΜΑ.

ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΕΧΝΑΜΕ

→ Ο Βασίλης Τσιρώνης, λοιπόν, αποτάσσεται από το στράτευμα. Συλλαμβάνεται. Κλείνεται σε στρατόπεδο συγκέντρωσης. Βασανίζεται απάνθρωπα. Συμμετέχει σε απεργία πείνας κρατουμένων, στην Κεφαλωνιά, που κρατάει 70 ολόκληρες μέρες...

Δεν λυγίζει.

Μετά το τέλος του εμφυλίου, ανοίγει ιδιωτικό ιατρείο, απ' το οποίο κυριολεκτικά φυτοζωεί, αφού ο Ανθρωπισμός του είναι αντίθετος με την επαγγελματικοποίηση του λεπουργήματός του.

Παντρεύεται. Τα πράγματα δεν είναι καθόλου εύκολα. Το μετεμφυλιακό καθεστώς της δεξιάς του Α. Παπάγου και αργότερα του Κ. Καραμανλή, δεν εννοεί ν' αφήσει σε χλωρό κλαρί τους πολιτικούς του αντιπάλους. Κι η εκδικητική του μανία ξεσπάει με πολλαπλάσια σφοδρότητα σ' εκείνους που, όντας ελεύθεροι κι αδέσμευτοι, δεν διαθέτουν καμμία κομματική κάλυψη.

Σ' αυτούς ανήκει κι ο Βασίλης Τσιρώνης. Δεν είναι μόνο το ότι δεν μπορεί να βρει κάποια θέση στο δημόσιο και στον ελεγχόμενο ασφυκτικά απ' τους ασφαλίτικους μηχανισμούς (μέσω των «πιστοποιητικών κοινωνικών φρονημάτων» κ.λπ.) ιδιωτικό τομέα. Το κράτος του ζητάει και τα ρέστα !

«Εφ' όσον δεν υπηρέτησε στο στράτευμα τον οριζόμενο απ' το νόμο χρόνο, οφείλει να καταβάλει στο δημόσιο τα όσα ξόδεψε το δημόσιο για τις σπουδές του στην στρατιωτική ιατρική σχολή...», ορίζει η απόφαση του διοικητικού δικαστηρίου.

Στις ανάγκες της διατροφής της οικογένειάς του, προστίθενται τώρα κι οι ανάγκες ενός απελπισμένου δικαστικού αγώνα...

Το 1963, πέφτει η κυβέρνηση της ΕΡΕ κι ανεβαίνει εκείνη, η «δημοκρατική» της Ένωσης Κέντρου, με την υποστήριξη της «αριστερής» ΕΔΑ. Παλιοί μακρονησιώτες βρίσκονται, τώρα, στα πράγματα... Ο άνθρωπος στον οποίο χρωστούν τη ζωή τους, ωστόσο, δεν καταδέχεται να τους ζητήσει χάρες, κι αυτοί τον έχουν ξεχάσει...

Η κατάσταση, ήδη αρκετά δύσκολη, δυσκολεύει ακόμη περισσότερο με τη γέννηση των δυο πρώτων παιδιών και, τελικά, γίνεται ανυπόφορη, όταν στις 21/4/67 η εξουσία αποβάλλει την «δημοκρατική» της μάσκα και δείχνει ξεκάθαρα το φασιστικό της πρόσωπο...

Ο αγώνας του Βασίλη Τσιρώνη για το ψωμί της οικογένειας και για την κάλυψη των υπέρογκων δαπανών των δικαστικών του περιπετειών διανθίζεται τώρα με τις γνωστές «κλήσεις στην Ασφάλεια δι' υπόθεσίν του»...

Μαζεύει με υπεράνθρωπες προσπάθειες τα λεφτά για δυο κανονικά και δυο παιδικά αεροπορικά εισιτήρια για τη Θεσσαλονίκη. Κρύβει στην τσέπη του ένα περίστροφο. Μπαίνει με τη γυναίκα και τα παιδιά στο αεροπλάνο και... πείθει τον πιλότο να προσγειωθεί στα Τίρανα.

Φυσικά, συλλαμβάνεται, κλείνεται μαζί με την οικογένειά του σε στρατόπεδο προσφύγων, μένει εκεί αρκετούς μήνες και, τέλος, καταφέρνει να ξεπεράσει τις γραφειοκρατικές διαδικασίες, να τους παραχωρηθεί άσυλο στην Σουηδία και να φύγει από την Αλβανία για την Στοκχόλμη.

Η προσφυγιά δεν είναι εύκολη. Οι σουηδικές αρχές ασφαλείας, που τον θεωρούν «τρομοκράτη» τον παρακολουθούν διαρκώς, ενώ οι άλλοι Έλληνες πρόσφυγες τον απομονώνουν όταν διαπιστώνουν πως δεν μπορούν να τον γράψουν στα κομματικά κουκιά τους. Κι ο Βασίλης Τσιρώνης δεν παύει να σκέπτεται το πώς θα μπορέσει να ρίξει τη χούντα και να δημιουργήσει ένα ελεύθερο καθεστώς που θα του επιτρέψει να ζήσει ήσυχος με την οικογένειά του στην Ελλάδα.

Στις 24/7/74, η εξουσία στην Ελλάδα κρύβει και πάλι το φασιστικό πρόσωπό της πίσω από μια μάσκα δημοκρατίας. Η χούντα πέφτει, ελεύθερο καθεστώς, όμως, δεν έρχεται.

Αντίθετα, ξανάρχεται στα πράγματα ο παλιός γνώριμος του Βασίλη Τσιρώνη, ο Κ. Καραμανλής, με όλα τα μετεμφυλιακά του σύνδρομα. Η οικογένεια Τσιρώνη επαναπατρίζεται, εμπλουτισμένη μ' ένα ακόμη μέλος, την κόρη του Βασίλη και της Βαρβάρας, που έχει γεννηθεί στην εξορία.

Κι ο αγώνας ξαναρχίζει από εκεί που είχε διακοπεί : Τρέξιμο για το μεροκάματο, τρέξιμο στα δικαστήρια και στις δημόσιες υπηρεσίες για τη δικαίωση και καθημερινή μάχη για την εγκαθίδρυση του πολυπόθητου ελεύθερου καθεστώτος...

Κάθε βράδυ, ο κατάκοπος απ' τον ημερήσιο αγώνα της επιβίωσης γιατρός, φορτωμένος με μια γεωργική ψεκαστήρα γεμάτη μπογιά, μόνος ή παρέα με τους γιους του, γράφει στους γκρίζους τοίχους της Αθήνας το όραμά του για μιαν ελεύθερη κοινωνία. Οι μπάτσοι, τον κυνηγούν, τον παίρνουν στο τμήμα για εξακρίβωση, τον κρατούν με τις ώρες... Κι ο γιατρός, μόλις αφήνεται ελεύθερος, παίρνει την ψεκαστήρα και συνεχίζει. Δεν υπάρχει ούτε μια κινητοποίηση απ' τον Ιούλη του '74 μέχρι τον μοιραίο Ιούλη του '78 στην οποία να μην είναι παρών ο Βασίλης Τσιρώνης. Τον ελάχιστο ελεύθερο χρόνο του τον αφιερώνει στο γράψιμο. Το «Γαλάζιο Βιβλίο» του κυκλοφορεί λίγους μήνες μετά την πτώση της χούντας. Γύρω του δημιουργείται ένα ελάχιστο σε αριθμό, αλλά τεράστιο σε δυναμικό κίνημα : το ΟΥΔΕΤΕΡΟΦΙΛΟ ΕΛΛΑΔΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ, το ΟΕΜ.

Τα μέλη του ΟΕΜ - προσωπικοί φίλοι στην ουσία του Βασίλη Τσιρώνη - χαρακτηρίζονται απ' την νεοκαραμανλική ασφάλεια του Ιδεάτη Σόλωνα Γκίκα και του χουντικού Καραθανάση, «τρομοκράτες». Διώκονται. Συλλαμβάνονται. Βασανίζονται. Καταδικάζονται. Περνούν χρόνια στις φυλακές, όπως ο πάντοτε ζωντανός στη μνήμη μας Γιάννης Σκανδάλης...

Το ΜΕΤΩΠΟ του Βασίλη Τσιρώνη, ωστόσο, είναι πραγματικά ΟΥΔΕΤΕΡΟΦΙΛΟ. Δεν αντιμετωπίζει μόνο την άμεση βίαιη επίθεση του νεοκαραμανλισμού. Αντιμετωπίζει και την έμμεση, ύπουλη και βρώμικη επίθεση όλων των άλλων πολιτικών κομμάτων με προεξάρχοντα το ΠΑΣΟΚ και τα κόμματα της «αριστεράς» (ΚΚΕεξ. ΚΚΕεσ, ΕΔΑ).

Κι ακόμη αντιμετωπίζει τη χολή όλων των καθώς πρέπει, νεοφώτιστων στην «δημοκρατία», μεταχουντικών δημοσιογραφίσκων, που με κάθε ευκαιρία «τρελλό» τον ανεβάζουν, «τρελλό» τον κατεβάζουν, ΠΡΟΛΕΙΑΙΝΟΝΤΑΣ ΤΟ ΕΔΑΦΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΦΥΣΙΚΗ ΤΟΥ ΕΞΟΝΤΩΣΗ.

Η τελική πράξη του δράματος αρχίζει (όπως οι τελικές πράξεις τόσων και τόσων δραμάτων) με την απόφαση κάποιων δικαστών, «αδέκαστων», «αμερόληπτων» κι «ανεξάρτητων» σαν όλους τους δικαστές : Οι προσφυγές του Βασίλη Τσιρώνη κατά της επιβολής του χρέους προς το δημόσιο για τα δίδακτρά του στην στρατιωτική ιατρική σχολή απορρίπτονται. Το χρέος, μαζί με τους τόκους και τα πρόστιμα, ξεπερνάει το ένα εκατομμύριο δραχμές της εποχής (πάνω από πενήντα εκατομμύρια σημερινά)...

→

ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΕΧΝΑΜΕ

→ Ο Βασίλης Τσιρώνης αποφασίζει να κάνει το μεγάλο βήμα : Να καταγγείλει το ελληνικό κράτος, ως κράτος, ό,τι κι αν αυτό πρόκειται να του κοστίσει. ΑΝΑΚΗΡΥΣΣΕΙ ΤΟ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ ΤΟΥ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟ ΚΙ ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΕΔΑΦΟΣ, ΕΞΩ ΑΠ' ΤΗΝ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ ΚΑΙ ΝΟΜΩΝ ΚΑΙ ΔΗΛΩΝΕΙ ΠΩΣ ΘΑ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΤΕΙ ΕΝΟΠΛΑ ΑΥΤΟ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΤΟΥ.

Στις 11 Ιούλη του 1978, ο Βασίλης Τσιρώνης, συνεπής ως το τέλος, έγραψε με το αίμα του την τελευταία λέξη του δράματος της ζωής του.

3. ΓΙΑΤΙ ΤΟΣΟ ΜΙΣΟΣ ;

Το πάθος, με το οποίο κυβέρνηση, αντιπολίτευση, ραδιόφωνο, τηλεόραση και τύπος προσπάθησαν να επιβάλουν την εκδοχή της «αυτοκτονίας» (με περισσότερες από 10 σφαίρες !) του Βασίλη Τσιρώνη, είναι ενδεικτικό του μίσους που έτρεφαν γι' αυτόν τον Ελεύθερο Άνθρωπο.

Το φαινόμενο ήταν τόσο έντονο, που δεν μπορεί να εξηγηθεί με τους συνηθισμένους αφορισμούς του τύπου «η εξουσία εκμηδενίζει όποιον της αντιστέκεται». Ήταν ένα φαινόμενο ψυχοπαθητικό.

Η κυβέρνηση είχε βέβαια κάθε λόγο να θέλει τον Βασίλη Τσιρώνη εκτός μάχης.

Ο γιατρός αμφισβητούσε το κύρος της νεοδημοκρατικής κυβέρνησης πολύ πιο έντονα απ' ό,τι είχε αμφισβητήσει το κύρος των μετεμφυλιακών κυβερνήσεων του Συναγερμού και της ΕΡΕ. Η δεξιά καταλάβαινε πολύ καλά πως η υπόθεση του γιατρού αποδείκνυε πως η Νέα Δημοκρατία δεν ήταν παρά η συνέχεια της χούντας, που ήταν η συνέχεια της ΕΡΕ, που ήταν η συνέχεια του Συναγερμού, που ήταν η συνέχεια των ταγματαλητών και των δοσιλόγων, που ήταν η συνέχεια του μεταξικού φασισμού...

Το ΠΑΣΟΚ κι η Ένωση Κέντρου ήξεραν πως η υπόθεση Τσιρώνη αποκάλυπτε στα μάτια του κόσμου, όχι μόνο την υποκρισία των διακηρύξεών τους, αλλά και τη συνενοχή τους στα εγκλήματα της δεξιάς.

Το ΚΚΕ εξωτερικού, το ΚΚΕ εσωτερικού και η ΕΔΑ ήξεραν κι αυτά το μερίδιο των ευθυνών τους

Οι «αντιστασιακοί» των ΠΑΜ, ΠΑΚ κ.λπ., ήξεραν πως ο Βασίλης Τσιρώνης ήταν ένας απ' τους ελάχιστους Έλληνες που είχαν αντισταθεί ενεργά στην δικτατορία κι ένας απ' τους λίγους που είχαν ορθώσει το ανάστημά τους στην περίοδο της μετεμφυλιακής βασιλευόμενης «δημοκρατίας»... Δυο χρόνια πριν, άλλωστε, είχαν με την ίδια ευκολία αποδεχθεί την εκδοχή του «τροχαίου ατυχήματος» του Αλέκου Παναγούλη.

Όσο ζούσε ο Βασίλης Τσιρώνης, κυβέρνηση κι αντιπολίτευση, «αντιστασιακοί» κι «αριστεροί» έβλεπαν σ' αυτόν έναν καθρέφτη που τους έδειχνε όπως ήταν : επαγγελματίες της εξουσίας, χωρίς ιδανικά, χωρίς όνειρα, κουρδιστά ρομποτάκια...

Ιδιαίτερα οι «αριστεροί» που του χρωστούσαν τόσα πολλά ένιωθαν πολύ μεγαλύτερο μίσος, γιατί το μεγαλείο της παρουσίας του γιατρού έδειχνε τους ίδιους τόσο μικρούς, ψεύτικους, χαμερπείς...

Δεν αρκούσε λοιπόν η φυσική εξόντωση του Βασίλη Τσιρώνη.

Ήταν αναγκαία και η ηθική του σπίλωση.

Ήταν, τέλος, απαραίτητη κι η πλήρης εξαφάνισή του από τη συλλογική μνήμη του λαού.

Οι απλοί άνθρωποι που επί ένα μήνα συγκεντρώνονταν γύρω απ' τον αστυνομικό κλοιό που είχε στηθεί γύρω απ' το πολιορκούμενο ΟΕΜικό κράτος, καταλάβαιναν πως ο Βασίλης Τσιρώνης έκανε κάτι, που οι ίδιοι δεν τολμούσαν να το κάνουν και συνειδητοποιούσαν πως αυτό το «κάτι» ήταν ο μόνος τρόπος για ν' αποτινάξουν τον κρατικό ζυγό.

4. ΤΙ ΔΙΔΑΞΕ Ο ΒΑΣΙΛΗΣ ΤΣΙΡΩΝΗΣ ;

Ο Βασίλης Τσιρώνης δεν φοβήθηκε ούτε την ωμή βία, ούτε τον θάνατο, ούτε τη συκοφαντία και τη λάσπη.

Όλα αυτά ήταν πολύ μικρά μπροστά του.

Κι αυτοί που τα μεταχειρίζονταν εναντίον του ήταν πολύ μικροί για να τους υπολογίσει.

Δεινός σκοπευτής ο γιατρός, θα μπορούσε κάλλιστα να είχε σκοτώσει τον Γεωργακάκη, πριν εκείνος να προλάβει να κινηθεί.

Δεν το έκανε, γιατί ήταν Ο ΓΙΑΤΡΟΣ ΒΑΣΙΛΗΣ ΤΣΙΡΩΝΗΣ.

Δίδαξε πως ο Ελεύθερος Άνθρωπος δεν ανταλλάσσει την Ελευθερία του με την επιβίωση, με την βολή, με την καλοπέρασή του.

Δίδαξε πως αυτός, που ανταλλάσσει την Ελευθερία του, μ' οποιοδήποτε αντάλλαγμα, δεν χάνει μόνο αυτή την Ελευθερία, αλλά και την ίδια την ιδιότητα του Ανθρώπου.

Δίδαξε πως η Ελευθερία και η Ανθρώπινη ιδιότητα είναι αλληλένδετες και προϋποθέτουν η μία την άλλη.

Δίδαξε πως ο μόνος δρόμος κατάκτησης των δυο αυτών αγαθών είναι η με κάθε μέσο διεκδίκησή τους.

Δίδαξε πως οι άνθρωποι δεν απελευθερώνονται με κάποιες κομματικές ταυτότητες.

Δίδαξε πως ο μόνος τρόπος αντιμετώπισης της κρατικής βίας είναι το όπλο, ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΠΩΣ ΤΟ ΙΣΧΥΡΟΤΕΡΟ ΟΠΛΟ ΕΙΝΑΙ Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΚΑΙ Η ΑΝΘΡΩΠΙΑ.

Δίδαξε πως το κράτος είναι το απόλυτο κακό.

Δίδαξε πως κανείς Ελεύθερος Άνθρωπος δεν θα πρέπει να εμπιστεύεται την εξουσία, τα όργανα και τους κάθε λογής κόλακες, γλυψιματίες και σκλάβους της.

Δίδαξε πως ο Ελεύθερος Άνθρωπος προτιμάει το θάνατο από την απώλεια της Ελευθερίας και της Ανθρωπιάς του.

5. ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΗ ΤΣΙΡΩΝΗ

Η κηδεία του γιατρού, στο Α' Νεκροταφείο της Αθήνας έγινε με όλο το «τυπικό» : Η αστυνομία είχε ζώσει από νωρίς το χώρο με ισχυρότατες και πάνοπλες δυνάμεις. Ασφαλίτες με πολιτικά βρίσκονταν σε κάθε γωνιά του κοιμητηρίου. Πάνω από 5.000 άνθρωποι είχαν έρθει ν' αποχαιρετίσουν τον Βασίλη Τσιρώνη. Ο παπάς που επιχείρησε να ψάλλει στον τάφο (κατά την εκκλησία, οι «αυτόχειρες» δεν δικαιούνται θρησκευτικής τελετής, ο «αγαθός ιερεύς» ωστόσο «έκανε μια παραχώρηση»), αποπέμφθηκε από την γυναίκα και τα παιδιά του δολοφονημένου αγωνιστή. Τέσσερεις σύντροφοι σήκωσαν το φέρετρο και οι συγκεντρωμένοι τους ακολούθησαν ως το επάνω μέρος του νεκροταφείου, κοντά στην επάνω πόρτα που βγάζει στην Ηλιουπόλεως, στα σύνορα του χριστιανικού και του εβραϊκού τομέα, εκεί που αναπαύονται οι αυτοκτόνοι. Στον τάφο δεν τοποθετήθηκε σταυρός. Μόνο μια λευκή μαρμάρινη πλάκα με χαραγμένο το γαλάζιο αστέρι του Ουδετερόφιλου Ελλαδικού Μετώπου. →

ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΕΧΝΑΜΕ

→ Ο συγκεντρωμένος κόσμος διαλύθηκε κι ο γιατρός έμεινε μόνος, στην ανυπαρξία και στην Ιστορία.
Ήρθαν κι άλλα γεγονότα κι άλλες απώλειες... Ο γιατρός όμως δεν έχει φύγει ποτέ από τη μνήμη μας.
Ο Βασίλης Τσιρώνης ήταν ο πρώτος που μνημονεύσαμε και πάλι, όταν το 1985 ένας άλλος μπάτσος (ο Αθ. Μελίστας) δολοφονούσε εν ψυχρώ τον 15χρονο Μιχάλη Καλτεζά, που οπλισμένος μ' ένα μπουκάλι βενζίνη πάλευε κι εκείνος για να διώξει το κράτος και την εξουσία απ' τη ζωή του.
Στο μεταξύ, η «σοσιαλιστική» κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, που είχε αντικαταστήσει τη Νέα Δημοκρατία, είχε προβιβάσει τον δολοφόνο Γεωργακάκη στον βαθμό του αστυνόμου α' (αργότερα, όταν πήρε σύνταξη απ' την αστυνομία, τον τοποθέτησε «επί κεφαλής της ασφάλειας των αθλητικών εγκαταστάσεων της Καλογρέζας»).
Πέρασαν κι άλλα χρόνια. Σκοτώθηκε ο Χρήστος Τσουτσουβής. Δολοφονήθηκε ο Πρέκας. Ο Μαρίνος... Ήρθανε κι άλλοι θάνατοι συντρόφων, ενόπλων και αόπλων.
Κι ο γιατρός Βασίλης Τσιρώνης βρίσκεται πάντα εκεί, σε μιαν άκρη του μυαλού και της καρδιάς μας, με το περίστροφο στο χέρι και την ψεκαστήρα δεμένη με τα λουριά στην πλάτη, έτοιμος να γράψει τα νέα μας οράματα στους τοίχους της μίζερης πρωτεύουσας και να υπερασπιστεί την ανεξαρτησία του μέχρι θανάτου...

6. Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑΣ ΓΙΑ ΤΑ ΟΣΑ ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΑΝ

Η ιστορία όλου του κόσμου είναι γεμάτη με δολοφονίες επαναστατών.
Η ιστορία τούτου εδώ του τόπου είναι γεμάτη παραδείγματα αγωνιστών δολοφονημένων από τα καθεστώτα που αναρριχήθηκαν χάρη στον αγώνα τους.
Ποιός ξεχνάει τον Οδυσσέα Ανδρούτσο ; Ποιός ξεχνάει τις χιλιάδες που αντιστάθηκαν στον φασισμό και το ναζισμό για να πέσουν από το δολοφονικό χέρι των χιτών, των ταγματασφαλιτών, των εθνικοφρόνων ;
Ο Βασίλης Τσιρώνης είχε τη δική τους μοίρα. Το ήξερε άραγε πως αυτή θα ήταν η τύχη του, όταν, εκεί στη Μακρόνησο, έβλεπε να δολοφονούνται, απ' την «ελεύθερη Ελλάδα» των μαυραγοριτών και των δοσιλόγων, εκείνοι που είχαν πολεμήσει για την Ελευθερία ; Μπορεί.
Όπως και νά' ναι, ο γιατρός που αγωνίστηκε μια ζωή ενάντια στο φασισμό, ο γιατρός που πάλαιψε ένοπλα ενάντια στη χούντα, δολοφονήθηκε μετά την πτώση της δικτατορίας από το χέρι ενός οργάνου που υπηρετούσε τα «δημοκρατικά» αφεντικά με την ίδια πίστη κι αφοσίωση που είχε υπηρετήσει και τους συνταγματάρχες.
Ο Βασίλης Τσιρώνης ήταν ο πρώτος αντιχουντικός αντιστασιακός που σήκωσε τη σημαία και το όπλο του αγώνα ενάντια στο ψευτοδημοκρατικό καθεστώς που ακολούθησε τη χούντα και δολοφονήθηκε γι' αυτό.
Με τη δολοφονία του, η μταχουντική «δημοκρατία» υπέγραφε δήλωση νομιμοφροσύνης στην υπερκυβερνητική εξουσία των μεγαλοκαρχαριών κεφαλαιούχων. Βεβαίωνε τους στρατιωτικούς και τους αστυνομικούς πως οι «αρχές» και οι «αξίες» τους ήταν και δικές της «αξίες» και «αρχές» . Καθησύχαζε τους νοικοκυραίους και τους έπειθε πως «ο νόμος και η τάξη επιβάλλονται προς πάσα κατεύθυνση»...
Με τη δολοφονία του, η μεταχουντική «δημοκρατία» διακήρυσσε πως οι κρατικοί και παρακρατικοί φονιάδες δεν έχουν να φοβούνται τίποτε. Ο Γεωργακάκης άνοιγε το δρόμο στους Μελίστες και στους Καλαμπόκες.
Η δολοφονία του γιατρού Βασίλη Τσιρώνη, από την άλλη, σηματοδοτούσε το τέλος της αυταπάτης που έτρεφαν κάποιοι γνήσιοι αγωνιστές ως προς τις διαθέσεις του μεταχουντικού καθεστώτος.
Η δολοφονία του Βασίλη Τσιρώνη έδινε νέο περιεχόμενο στο παλιό σύνθημα : ΒΙΑ ΣΤΗ ΒΙΑ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ.
Κι άνοιγε το δρόμο στην Ιστορία. Στην Ιστορία που συνεχίζει το δρόμο της δηλώνοντας το τέλος του Φουκουγιάμα κι όλων των αρρωστημένων εξουσιαστικών εγκεφάλων.

7. ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΕΧΝΑΜΕ

Πριν λίγες εβδομάδες, οι μπάτσοι κι οι παρακρατικοί λακέδες της εκσυγχρονιστικής χούντας αιματοκύλησαν και πάλι τη χώρα. Πυροβόλησαν έναν διαδηλωτή. Αποπειράθηκαν να δολοφονήσουν έναν φοιτητή. Η εξουσία, η κυβέρνηση, η αντιπολίτευση καλύπτουν και πάλι τους δολοφόνους...
Κλείνω τα μάτια κι ακούω τη βροντερή φωνή του Βασίλη Τσιρώνη, όπως την άκουγα και τότε που τον γνώρισα, τον Σεπτέμβρη του 1975 :

- Πολίτες,
Η Ελευθερία κι η Δημοκρατία δεν χαρίζονται.
Καταχτιούνται με το όπλο στο χέρι.
Καταχτιούνται με την αντίσταση στην εξουσία.
Πολίτες,
ΑΝΤΙΣΤΑΘΕΙΤΕ !

Τα λόγια του, τ' ακούω πάντα σε δύσκολες στιγμές σαν τις στιγμές ετούτες που περνάμε.
Κι ο Βασίλης Τσιρώνης βρίσκεται πάντα εδώ, μαζί μας, σ' όλες τις κινητοποιήσεις, τις διαδηλώσεις, τις καταλήψεις, τις συγκρούσεις..
Γι' αυτό δεν ξεχνάμε.
Γι' αυτό δεν πρέπει να ξεχνάμε πως

Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΚΙ Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΔΕΝ ΧΑΡΙΖΟΝΤΑΙ.

ΚΑΤΑΧΤΙΟΥΝΤΑΙ ΜΕ ΤΟ ΟΠΛΟ ΣΤΟ ΧΕΡΙ.

ΠΟΛΙΤΕΣ, ΑΝΤΙΣΤΑΘΕΙΤΕ !!!

«Ένας παλιός»

Ο αγώνας των εκπαιδεύτικων είναι γνωστός, όσο και αν δεν παρουσιάστηκε σωστά από τα ΜΜΕ. 💣💣💣 Αυτό που, στην ουσία αποκρύπτεται, δεν είναι παρά το... νόημα : Όταν το αφεντικό του εργοστασίου, που βρίσκεται σε απεργία χρησιμοποιούσε απεργοσπαστικό μηχανισμό με συνοδεία ισχυρών ΜΑΤ οι απεργοί εργάτες προχωρούσαν σε κατάληψη και αναπόφευκτα σε σύγκρουση. 💣💣💣 Αυτό το νόημα της σύγκρουσης, σήμερα, αλλάζει περιεχόμενο όταν η κυβέρνηση είναι κράτος αφεντικό. 💣💣💣 Στη πρώτη δίκη, που αφορά τους συλληφθέντες της 11 Ιουνίου έξω από το εξεταστικό κέντρο, στα Πατήσια. υποστηρίχτηκε από τους αστυνομικούς μάρτυρες κατηγορίας ότι οι τραυματισμοί τους οφείλονταν σε «πρόσκρουση στο έδαφος». 💣💣💣 Η «βλακεία» συνεχίζεται : α) ο Τσουκάτος δεν γιαουρτώθηκε (ενώ υποστηρίζουν το αντίθετο), β) ο πυροβολισμός έπεσε πριν καεί το περιπολικό και σε διαφορετική κατεύθυνση από το σημείο που δέχτηκε την «επίθεση», γ) Μπάτσοι δεν υπήρχαν στο σημείο δολοφονικής απόπειρας του Κουσούρη. 💣💣💣 Φυσικό είναι, λοιπόν, όταν αντιμετωπίζεις τη «βλακεία» με ηρεμία, να ξεθωριάζουν τα πράγματα, αποκλειστικά και μόνο από τη σοβαρότητα των καταστάσεων. 💣💣💣 Από ' κει και πέρα ας αναλογιστεί ο καθένας την επόμενη κίνησή τους όταν πλέον θα' ναι ήρεμος (- η - οι). 💣💣💣 Έγινε και το μνημόσυνο του Αντρέα. 💣💣💣 Λέτε να έχει πάρει και τον ΟΤΕ ο Κόκκαλης :... 💣💣💣 Φαίνεται ότι τα μαθήματα στο Πανεπιστήμιο της Αμερικής αποδίδουν. Θα έχουν άλλωστε πρακτική εξάσκηση και σε άλλες χώρες (Νοτιοανατολική Ευρώπη, πρώην Ανατολικές χώρες, Βαλκάνια). 💣💣💣 Φυσικά στα εξεταστικά κέντρα των εκπαιδευτικών τα διαγωνίσματα δεν περιέχουν τέτοια θέματα. 💣💣💣 Ερώτημα για οικονομολόγους : Δίνονται οι καμπύλες ζήτησης και προσφοράς ενός αγαθού... Ποιοί παράγοντες προκαλούν τη μετατόπιση των καμπύλων ζήτησης και προσφοράς (από θέμα που δόθηκε στις εξετάσεις, βλ. εφημερίδες της 13 -06 -98). 💣💣💣 Ο Άρειος Πάγος δικαίωσε με την απόφασή του στις 11 -06 -98 τον ιδιοκτήτη της ΣΟFΤΕΧ και δε βοηθά «εύκολα το Υπουργείο Ανάπτυξης στην ιδιωτικοποίηση της επιχείρησης», σύμφωνα με τις εφημερίδες (σκεφτείτε να συμμετείχαν στους διαγωνισμούς του ΑΣΕΠ). 💣💣💣 Ότι είναι άκυρη η αύξηση των μετοχών της επιχείρησης, ήταν η απόφαση. 💣💣💣 Τώρα, πώς βλέπουν κάποιοι δημοσιογράφοι ότι αυτή η απόφαση εμποδίζει το Υπουργείο Ανάπτυξης ;... Δεν ξέρουν πως πουλάς φθηνά αγοράζουν καλά ; 💣💣💣 Η απόφαση του Αρείου Πάγου στηρίχθηκε, άλλωστε, σε κοινοτική οδηγία της ΕΟΚ ! 💣💣💣 Επιχείρηση «Αποφασισμένο Γεράκι», όχι στην Πατησίων, αλλά στο Κοσσυφοπέδιο 💣💣💣 Μετά τη Σομαλία, τη Βοσνία, την Αλβανία, οι πατριώτες Έλληνες θα σταματήσουν συνέδρια και προκηρύξεις (με συλλογή υπογραφών) και θα μετέχουν στις «ειρηνευτικές προσπάθειες» του ΝΑΤΟ 💣💣💣 Με αυτοκίνητο με αλεξίσφαιρα τζάμια μεταφέρονταν οι τρεις ρατσιστές δολοφόνοι στην Αμερική 💣💣💣 Φυσικά, για τον φόβο των «τρομοκρατών»... 💣💣💣 Είναι γνωστές οι σχέσεις ακροδεξιών και εθνικιστών με τους εκάστοτε και κατά τόπους κυβερνητικούς 💣💣💣 Για την ιστορία, βλ. Κούβα, την εποχή Κέννεντυ, Κόντρας-Νικαράγουα, την εποχή του Ρήγκαν 💣💣💣 Δεν χρειάζεται να επαναλάβουμε τα όσα έχουν γραφτεί για τη δράση της CIA στην Ελλάδα 💣💣💣 Θυμάστε την υπόθεση υποκλοπών επί κυβέρνησης Μητσοτάκη (Υπόθεση Μαυρίκης); Πόσοι κατηγορούμενοι; 32 και Γρυλλάκης. Στο τέλος αθώοι... 💣💣💣 Απλώς έπαιξε και αυτή η υπόθεση στο πολιτικό παιχνίδι με το να «κουράζει» τους τότε κυβερνώντες... 💣💣💣 Τελικά οι εισαγγελείς κι οι δικαστικοί φαίνονται αποφασισμένοι να ρίξουν φως στο «σκοτάδι» 💣💣💣 Να τους βοηθήσουμε ; α) Την ίδια μέρα της δολοφονικής απόπειρας κατά του Κουσουρή, δικάζονταν κάποια μέλη της Χρυσής Αυγής και περί τα 15 - 20 άτομα είχαν συγκεντρωθεί στα Δικαστήρια για να τους συμπαρασταθούν. Οι ασφαλίτες των δικαστηρίων, επομένως, όλο και κάτι θα ξέρουν. β) Αφού η δίκη της Χ. Αυγής, αφορούσε παλιότερες τραμπούκικες ενέργειες σε βάρος αριστερών, εύκολα συμπεραίνει κανείς πως οι ίδιοι θα είναι και οι δράστες της επίθεσης εναντίον του Κουσουρή. Ήταν, όμως, μόνο αυτοί, όπως ισχυρίζεται ο Ρωμαίος ; Κι αν ήταν μαζί με τους χρυσαυγίτες και κάποιοι άλλοι, τότε ποιοί ήταν ; δ) Είναι φυσιολογικό να υποθέσει κάποιος ότι, στη διάρκεια των επεισοδίων, τις τέσσερις ημέρες του διαγωνισμού του ΑΣΕΠ, θα γίνονταν χρήση «αγανακτισμένων πολιτών». Δεν σημειώθηκε, ωστόσο, τίποτε τέτοιο. Κι αφού πλέον φτάνουμε στο τέλος των κινητοποιήσεων, εκδηλώνεται η δολοφονική απόπειρα. Δεν είναι κάπως περίεργο ; ε) Η στάση του τύπου : την επόμενη μέρα της δολοφονικής απόπειρας όλες οι προσκείμενες στη δεξιά εφημερίδες δεν γράφουν το παραμικρό για την δολοφονική απόπειρα στα πρωτοσέλιδά τους. Αντίθετα όλες έχουν πρωτοσέλιδο τα επεισόδια στην Κάνιγγος. στ) Ασφαλίτης στα Δικαστήρια των Ευελπίδων εθεάθη με κυριλέ εμφάνιση. Τη μέρα της πορείας από τη Κάνιγγος εθεάθη στη Σταδίου με στρατιωτική φόρμα και άρβυλα μαζί με άλλα άτομα όμοιας εμφάνισης. 💣💣💣 Σημειώνουμε, τέλος, την τηλεοπτική συνέντευξη που έδωσε στον Χασαπόπουλο (ΕΤ2, στις 21/6/98) η «έγκυρη τρομοκρατολόγος» Μαρία Μπόση. Σύμφωνα με τα όσα είπε, όλοι οι Έλληνες πολίτες που κινούνται στον χώρο αριστερά του ΠΑΣΟΚ παρακολουθούνται απ' την ασφάλεια και διαθέτουν φάκελλο. Ερώτημα 1° : Επιτρέπεται ; Ερώτημα 2° : Παρακολουθούνται άραγε κι εκείνοι που κινούνται δεξιά της Ν.Δ. ; Κι αν όχι, γιατί όχι ; Ερώτημα 3° : Σε ποιους «εκτός υπηρεσίας» κοινοποιούνται οι συλλεγόμενες πληροφορίες ;

Ο ΔΙΚΤΑΤΟΡΑΣ ΕΠΕΣΕ. Η ΧΟΥΝΤΑ ΜΕΝΕΙ...

Εύγλωττη η φωτογραφία από την πορτογαλική Diario de Noticias. Λέει πολλά για το τί συμβαίνει στην «μετασουχάρτια» Ινδονησία.
Ο Σουχάρτο μπορεί να παραιτήθηκε, η χούντα ωστόσο δεν έχει πέσει. Αντίθετα, κρατιέται καλά στα πόδια της, με το νέο δικτάτορα, Χαμπίμπι.

Αυτός, που δεν φαίνεται (στην διπλανή φωτογραφία) να κρατιέται καθόλου καλά στα πόδια του, δεν είναι παρά ένας ανατολικοτιμορέζος, που πίστεψε πως, με την παραίτηση του δικτάτορα, η Ινδονησία θα προχωρούσε στο δρόμο της δημοκρατίας και της απελευθέρωσης της πατρίδας του και πως ο ίδιος θα μπορούσε να μιλάει και να διαδηλώνει ελεύθερα...

ΑΝΑΤΟΛΙΚΟ ΤΙΜΟΡ : ΑΝΟΙΧΤΗ ΠΛΗΓΗ

Στο θέμα του Ανατολικού Τιμόρ έχουμε αναφερθεί και παλιότερα. Πρόκειται για το ανατολικό τμήμα του νησιού Τιμόρ, που «ανήκε» στην Πορτογαλία μέχρι το 1975, οπότε ανακηρύχθηκε «ανεξάρτητο», για να καταληφθεί την επόμενη μέρα από τις ένοπλες δυνάμεις της ινδονησιακής χούντας. Οι κάτοικοι του Ανατολικού Τιμόρ, χριστιανοί καθολικοί και λουσόφωνοι (δηλαδή πορτογαλόφωνοι) ξεκίνησαν, απ' το 1975, σκληρόν αγώνα προκειμένου να απολαύσουν την «ανεξαρτησία» που τους «παραχώρησαν» οι Πορτογάλοι αποικιοκράτες, μετά την κατάρρευση της δικής τους χούντας. (Είναι η ίδια εποχή που αποκτά την «ανεξαρτησία» της και η Αγκόλα).

ΝΙΓΗΡΙΑ : ΣΤΑ ΙΧΝΗ ΤΗΣ ΙΝΔΟΝΗΣΙΑΣ

Ο δικτάτορας της Νιγηρίας, ο στρατηγός Αμπάτσα, πρόλαβε να πεθάνει πριν ανατραπεί. Η χούντα, πάντως, δεν πέθανε μαζί του. Αντίθετα, δεν άντεξε και πέθανε στη φυλακή όπου ήταν κλεισμένος εδώ και χρόνια, δίχως δίκη, ο κύριος πολιτικός αντίπαλος του Αμπάτσα, ο εκατομμυριούχος Μοσούντ Αμπιόλα, που είχε εκλεγεί πρόεδρος της χώρας μετά την πτώση της δικτατορίας του Μπαμπανγκίντα, για να ακυρωθεί η εκλογή του απ' το πραξικόπημα του Αμπάτσα.
Ο θάνατος του Αμπιόλα προκάλεσε σάλο στους Νιγηριανούς, που τον αποδίδουν σε εγκληματική ενέργεια οργάνων του νέου δικτάτορα Αμπουμπακάρ.
Στις 7/7/98, χιλιάδες διαδηλωτές κατέβηκαν στους δρόμους του Λάγος, της μεγαλύτερης πόλης της Νιγηρίας, διαμαρτυρόμενοι για το θάνατο του κρατούμενου. Η αστυνομία άνοιξε εναντίον τους πυρ και δεκάδες διαδηλωτές έχουν τραυματιστεί σοβαρά, ενώ πληροφορίες μιλούν και για νεκρούς...

ΣΤΗΝ ΑΛΛΗ ΑΚΡΗ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ, Η ΓΟΥΪΝΕΑ ΜΠΙΣΣΑΟΥ

Μαίνεται ο πόλεμος, όμως, και στην ανατολική πλευρά της Αφρικής, ανάμεσα στους «αντάρτες» και στους «κυβερνητικούς». Βάζουμε τις λέξεις σε εισαγωγικά γιατί, κατά γενική ομολογία, κανείς δεν φαίνεται να ξέρει τί ακριβώς συμβαίνει σ' αυτήν την πρώην πορτογαλική αποικία. Τα πορτογαλικά μέσα κι οι εφημερίδες (Lusa, Diario de Noticias κ.λπ.) φαίνονται να υποστηρίζουν του «αντάρτες», ενώ τα αμερικάνικα (Reuters, Associated) και το σενεγαλέζικο (PANA) φαίνονται να υποστηρίζουν τους άλλους «αντάρτες», όπως ονομάζουν τους, κατά τους Πορτογάλους «κυβερνητικούς». Το μόνο σίγουρα είναι πως στις μάχες έχουν εμπλακεί και μονάδες των ενόπλων δυνάμεων της Σενεγάλης, ενώ η πορτογαλική κυβέρνηση «κρούει τον κώδωνα του κινδύνου» στον ΟΗΕ και τον καλεί να πάρει μέτρα για να εμποδίσει μια νέα γενοκτονία «τύπου Ρουάντας»...

ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

Σήμερα το πρωί στις 8, η Özlem Taş και ο Abdı Çangı, δυο αγωνιστές του Devrimci Halk Kurtuluş Cephesi, του Επαναστατικού Λαϊκού Απελευθερωτικού Μετώπου, που αγωνίζεται ενάντια στο φασιστικό καθεστώς της Τουρκίας, απελάθηκαν από το αεροδρόμιο της Θεσσαλονίκης - μετά από πενθήμερη κράτησή τους εκεί - ώς «ανεπιθύμητοι» !

Στη διάρκεια της κράτησής τους, οι δυο αγωνιστές χτυπήθηκαν από «άντρες» της ελληνικής αστυνομίας και εξυβρίστηκαν με τον ποταπότερο και ρατσιστικότερο τρόπο, επειδή «τόλμησαν να κάνουν απεργία πείνας».

Το γεγονός ξεπερνάει τα όρια των «ανθρωπίνων δικαιωμάτων».

Ανάγεται στη σφαίρα της εξωτερικής πολιτικής της Ελλάδας, αν βέβαια δεχθούμε πως η Ελλάδα επιτρέπεται να έχει δική της εξωτερική πολιτική, ιδίως όταν αυτή η πολιτική έρχεται σε αντίθεση με τα συμφέροντα των ΗΠΑ και της Ενωμένης Ευρώπης.

Μόλις χθες ο Πάγκαλος εμφανίστηκε πανευτυχής να δηλώνει πως «διαφαίνεται κάποια ύφεση στις ελληνοτουρκικές σχέσεις»... Αφού επί ένα μεγάλο χρονικό διάστημα παρίστανε τον «μάγκα», απειλώντας «θερμά επεισόδια» και «πολεμικές περιπέτειες», φαίνεται ότι χθες πήρε απ' τους υπερπόντιους αφέντες του την εντολή να βάλει την ουρά στα σκέλια, πράγμα που έσπευσε να κάνει με χαρά εφ' όσον η his master's voice μίλησε !

Με τη χαρά του λακέ που εκτελεί τις διαταγές των κυρίων του, έσπευσε να συμμορφωθεί κι ο υπουργός δημόσιας τάξης, Ρωμαίος, που έδωσε την εντολή της απέλασης ως ανεπιθύμητων των δυο αγωνιστών, με την ίδια ευκολία με την οποία πριν δυο μόλις εβδομάδες έδωσε σε εκπροσώπους του DHKC τον «λόγο» του ότι οι συγκεκριμένοι δυο αγωνιστές θα μπορούσαν να «έρθουν ανενόχλητοι στην Ελλάδα» !

Προσπαθούν οι υπηρέτες των πολυεθνικών συμφερόντων να εμφανιστούν σαν... ειρηνιστές !

Προσπαθούν να εμφανίσουν τις παρά φύση (παρά τη φύση τους την ίδια) ασέλγειές τους με το ομόλογό τους δουλικό προσωπικό του διεθνούς καπιταλισμού στην Τουρκία, σαν «ειρηνευτική προσπάθεια» !

Και στην προσπάθειά τους αυτή, οι εξευτελισμένοι δούλοι νομίζουν πως έχουν κάθε δικαίωμα να προσβάλλουν και να βρίζουν τους λαούς και της Τουρκίας και της Ελλάδας.

Οι λαοί, όμως, Πάγκαλε και Ρωμαίε, δεν εξευτελίζονται, γιατί οι λαοί δεν είναι σαν κι εσάς, υπηρέτριες του Κλίντον, του Σιράκ, του Κολ και των μεγαλοκαρχαριών υπεραφεντικών σας.

Οι άνθρωποι που ζουν στην Ελλάδα γνωρίζουν πως ΑΠΑΓΟΡΕΨΑΤΕ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟ ΣΕ ΚΑΛΕΣΜΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΞΕΝΟΥΜΕΝΟΥΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ ΣΕ ΜΙΑ ΧΩΡΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΤΣΙΦΛΙΚΙ ΣΑΣ.

ΞΕΡΟΥΜΕ ΠΩΣ Η ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΙΔΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΕΥΘΙΞΙΑΣ ΔΕΝ ΣΥΜΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ ΣΤΙΣ ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΩΝ ΛΑΚΕΔΩΝ. ΓΙ' ΑΥΤΟ ΔΕΝ ΖΗΤΑΜΕ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ ΣΑΣ.

ΑΥΤΗ Η ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ ΔΕΝ ΑΠΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΛΟΙΠΟΝ Σ' ΕΣΑΣ - ΠΟΥ ΕΤΣΙ ΚΙ ΑΛΛΟΙΩΣ ΕΙΣΤΕ ΑΝΙΚΑΝΟΙ ΝΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΛΑΒΕΤΕ.

ΑΠΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΥΤΗ Η ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ ΣΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΛΑΟ ΓΙΑ ΝΑ ΠΡΟΣΘΕΣΕΙ ΜΙΑΝ ΑΚΟΜΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑ ΣΤΟ ΠΛΗΘΟΣ ΤΩΝ ΗΔΗ ΓΝΩΣΤΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΛΗΡΗ ΑΝΥΠΑΡΞΙΑ ΚΑΘΕ ΗΘΟΥΣ ΑΥΤΩΝ ΠΟΥ ΠΟΖΑΡΟΥΝ ΣΑΝ «ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΙ» ΤΟΥ ΚΑΙ ΣΑΝ «ΕΙΡΗΝΕΥΤΕΣ».

ΚΑΙ ΒΕΒΑΙΑ ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΕΡΟΥΝ ΚΙ ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΠΟΥ ΖΟΥΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ - ΚΥΡΙΩΣ - ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΠΟΥ ΖΟΥΝ ΣΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ, ΠΩΣ ΟΤΑΝ ΟΙ ΠΑΓΚΑΛΟΙ ΚΙ ΟΙ ΡΩΜΑΙΟΙ ΔΙΑΤΑΣΣΟΝΤΑΙ ΑΠ' ΤΟΥΣ ΑΝΩΤΕΡΟΥΣ ΤΟΥΣ, ΔΕΝ ΔΙΣΤΑΖΟΥΝ ΝΑ ΓΙΝΟΥΝ ΑΚΟΜΗ ΚΑΙ ΧΑΦΙΕΔΕΣ ΤΩΝ ΜΥΣΤΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΤΟΥ ΤΟΥΡΚΙΚΟΥ ΦΑΣΙΣΤΙΚΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ !

ΑΙΣΧΟΣ ! ΚΑΙ ΠΑΛΙ, ΑΙΣΧΟΣ !!!

ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ - ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ ΜΑΥΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΑΘΗΝΑΣ
10 - 6 - 1998

...μια εικόνα αξίζει χίλιες λέξεις...

Μην τον ακούς κοπέλλα μου! Τα ίδια έλεγε και στην Lewinski...

Η διπλανή φωτογραφία, που έκανε το γύρο του κόσμου, δεν εμφανίστηκε στα ΜΜΕ των ΗΠΑ.
Γιατί άραγε ;
Μα, γιατί τα αμερικανάκια πρέπει να πεισθούν πως ο πρόεδρός τους, τους εκπροσωπεί επάξια εκεί, στην μακρινή Κίνα, πως συζητάει θέματα υψίστης σημασίας, πως μαλώνει αυστηρά τους «χασάπηδες της Τιεν Αν Μεν»...
Η φωτογραφία, δυστυχώς, διαψεύδει την εικόνα που προσπαθούν να περάσουν οι image makers του Bill και αποδεικνύει περίτρανα την παραδοσιακή αφέλεια των πολιτών των ΗΠΑ, που δικαίως αποκαλούνται «αμερικανάκια».
Χαρακτηριστικό, εν προκειμένω, είναι το ύφος των Κινέζων επισήμων που κάνουν (κυριολεκτικά) τα *στραβά μάτια* στα καμώματα του σεξομανούς φιλοξενουμένου τους...

Αποκαλυπτικότατο είναι και το ύφος του Ζεμίν, που φαίνεται να λέει μέσα του «Καλός μ..., αυτός ο ιμπεριαλιστής».
Δεν δείχνει, βέβαια σεξομανής ο Ζεμίν. Αυτό, ωστόσο, δεν σημαίνει πως δεν έχει ο «άνθρωπος» βίτσια.
Όποιος αμφιβάλλει, μπορεί να ρωτήσει οποιονδήποτε πρωτοετή Κινέζο φοιτητή...
Αν βέβαια του επιτρέψουν να επισκεφτεί την φυλακή όπου θα κρατείται ο φοιτητής ή έστω αν του επιτρέψουν να μιλήσει με τον φοιτητή χωρίς την παρουσία μπάτσων, ασφαλιτών και παρόμοιων τύπων που ανθούν σε όλα τα κράτη... *(Η επίσκεψη του Κλίντον στην Κίνα απασχόλησε πρόσφατα τα ΜΜΕ όλου του κόσμου, μόνο που δεν μας τα είπαν όλα).*

«Στο καλό και να μας γράφεις», φαίνεται να λέει ο Ζεμίν, αποχαιρετώντας τον Bill...

Κι ενώ ο Bill χαμουρευόταν κι ο Ζεμίν ξεκαρδιζόταν...

...οι «τρομοκράτες του PKK» δεν είχαν καιρό, ούτε για γέλια, ούτε για χαμουρέματα.
Τα τεθωρακισμένα του τουρκικού καθεστώτος είχαν μπει στο χωριό τους και τα πολυβόλα τους θέριζαν ό,τι βρισκότανε μπροστά τους.
Βέβαια, θα παρατηρήσατε πως οι «τρομοκράτες» στην φωτογραφία είναι εντελώς άοπλοι. Έτσι είναι, βλέπετε... Στις μέρες μας, οι «τρομοκράτες» είναι, αν όχι εντελώς άοπλοι, τουλάχιστον κακοεξοπλισμένοι. Αντίθετα, τα «τρομοκρατούμενα» αφεντικά είναι πάνοπλα και αδίστακτα. Δεν θα πρέπει, λοιπόν, να νοιώθει κανείς έκπληξη όταν ακούει πως «ΣΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΩΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΝ 5 ΕΤΩΝ, ΣΤΟ ΚΟΥΡΔΙΣΤΑΝ ΕΧΟΥΝ ΣΚΟΤΩΘΕΙ 30.000 ΑΝΘΡΩΠΟΙ».
Το μόνο που μπορεί κανείς να νοιώθει, διαβάζοντας την παραπάνω διαπίστωση του τουρκικού τύπου, είναι ΑΓΑΝΑΚΤΗΣΗ.
ΑΓΑΝΑΚΤΗΣΗ, ΓΙΑ ΤΟ ΨΕΜΜΑ, αφού Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ΠΩΣ ΟΙ ΝΕΚΡΟΙ ΕΧΟΥΝ ΞΕΠΕΡΑΣΕΙ ΤΟΥΣ 100.000 !
ΑΓΑΝΑΚΤΗΣΗ, ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΔΙΑΦΟΡΙΑ. Όχι μόνο για την αδιαφορία των γελοίων και χαμουρευόμενων διαχειριστών της εξουσίας, αλλά ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΔΙΑΦΟΡΙΑ ΤΗ ΔΙΚΗ ΜΑΣ, αφού - ενώ γνωρίζουμε - αποφεύγουμε να δράσουμε...

Και, φυσικά, αφού αδιαφορούμε για τα όσα γίνονται στο Κουρδιστάν, πώς είναι δυνατόν να ενδιαφερθούμε για τα όσα γίνονται στην υπόλοιπη Τουρκία κι ακόμη περισσότερο στον υπόλοιπο κόσμο ;
Και, βέβαια, όταν λέμε να «ενδιαφερθούμε», δεν εννοούμε να «ενημερωθούμε», αλλά να ΔΡΑΣΟΥΜΕ

ΤΟΥΡΚΙΑ : Ο ΑΓΩΝΑΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ...

ΕΤΟΙΜΑΖΑΝ ΜΑΚΕΛΕΙΟ ΣΤΗΝ ΚΗΔΕΙΑ... Όπως έγινε γνωστό, τα μέλη της τρομοκρατικής οργάνωσης «Τουρκική Ταξιαρχία της Οργής» (Türk İntikam Tugay - TİT) που ευθύνεται για τη δολοφονική απόπειρα κατά του προέδρου της Ένωσης για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, Ακίν Μπιρντάλ, σκόπευαν - αν κατάφερναν να τον δολοφονήσουν - να μετατρέψουν την κηδεία του σε μακελειό, τοποθετώντας βόμβες που θα σκότωναν δεκάδες ανθρώπους που θα συγκεντρώνονταν στο νεκροταφείο. Εκτός αυτού, έγινε γνωστό πως η TİT σχεδίαζε επίθεση στα τοπικά γραφεία του φιλοκουρδικού κόμματος HADEP, στην περιοχή Σαριγκαζί της Κωνσταντινούπολης, κατά την οποία οι τρομοκράτες σκόπευαν να δολοφονήσουν όποιον θα έβρισκαν εκεί. Σύμφωνα με έγκυρες πληροφορίες, η TİT είχε προμηθευθεί για τους σκοπούς της μεγάλο αριθμό καλασνίκωφ, οπλοπολυβόλων και χειροβομβίδων, που δεν έχουν βρεθεί ακόμη. Το ερώτημα που προκύπτει απ' τις πληροφορίες αυτές είναι : «Σε τίνος τα χέρια βρίσκεται όλος αυτός ο οπλισμός αυτή τη στιγμή ». Ο ταμίας της TİT, Σεμίχ Γκιουλαλτάϋ, ανακρινόμενος κατέθεσε : «...Μετά τη δολοφονία του Μπιρντάλ, θα προχωρούσαμε σε βομβιστική επίθεση εναντίον εκείνων που θα παρακολουθούσαν την κηδεία του. Είχαμε σχεδιάσει από πριν και την δολοφονία και την βομβιστική επίθεση. Είχαμε επίσης σχεδιάσει επίθεση εναντίον των γραφείων του HADEP, στο Σαριγκαζί. Θα γαζώναμε με σφαίρες όποιον βρίσκαμε μέσα...». Όπως μαθαίνουμε, οι αποκαλύψεις του Γκιουλαλτάϋ δεν καταχωρήθηκαν στο επίσημο, επικυρωμένο έγγραφο της κατάθεσής του. Στην κατοχή εξάλλου ενός μέλους της TİT, του Τσενγκίζ Ερσεβέρ, κατασχέθηκε ποσό 30 δισεκατομμυρίων λιρών (περίπου 50 εκατομμυρίων δραχμών), χωρισμένο σε δυο πακέτα, ένα των 10 και ένα των 20 δισεκατομμυρίων. Μέχρι στιγμής, δεν έχει γίνει γνωστή η προέλευση αυτών των χρημάτων, καθώς και οι σκοποί για τους οποίους προορίζονταν (Hürriyet, 1/7/98).

ΑΝΗΣΥΧΙΑ ΣΤΗ ΓΑΛΛΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΥΧΗ ΤΩΝ ΑΓΝΟΟΥΜΕΝΩΝ. Με φαξ και τηλεγραφήματα, συνδικαλιστικές, πολιτικές και άλλες οργανώσεις και άτομα από την Γαλλία εκφράζουν την ανησυχία τους για την τύχη των Μεχμέτ Αλί Μαντάλ, Μετίν Αντάς, Χασάν Αϋντογάν και Νεσλιχάν Οσλού, που αγνοούνται από τις 31/3/98, και εκφράζουν την αγανάκτησή τους για την ακολουθούμενη από το τουρκικό καθεστώς «πολιτική των εξαφανίσεων». Ανάμεσά τους, η τοπική οργάνωση της CGT (Γενική Συνομοσπονδία Εργασίας, προσκείμενη στο ΚΚΓ) της περιοχής Drome, η τοπική οργάνωση του ΚΚΓ της ίδιας περιοχής, ο νομαρχιακός σύμβουλος της περιοχής Ροδανού - Άλπεων Jean Michel Bochaton, και δεκάδες άλλες οργανώσεις και άτομα.

Στις 23/6/98, η χωροφυλακή του Σερινγιόλ προσπάθησε να συλλάβει τον εκεί ανταποκριτή της εφημερίδας μας, Οζγκιούρ Οζάκ και την συνεργάτριά μας, Φικριγιέ Ντουμάν. Η άμεση παρέμβαση πολλών κατοίκων της πόλης ανάγκασε την χωροφυλακή ν' αφήσει την Φικριγιέ ελεύθερη, αυτό όμως έκανε τους στρατοχωροφύλακες να στραφούν με μεγαλύτερη μανία κατά του Οζγκιούρ, τον οποίο αποφάσισαν να κρατήσουν, χωρίς ως συνήθως να δώσουν οποιαδήποτε εξήγηση. Εκ των υστέρων, η εισαγγελία εξέδωσε εναντίον του ένταλμα σύλληψης και ο ανταποκριτής μας μεταφέρθηκε στις φυλακές της Αντάκια. Η Φικριγιέ Ντουμάν αναφέρει σχετικά : «Καθώς κάναμε τη διανομή της εφημερίδας, αντιληφθήκαμε πως μας παρακολουθούσαν όργανα της χωροφυλακής με πολιτικά. Μας σταμάτησαν. Ήρθαν ο επικεφαλής και ένας υπαξιωματικός και μας ζήτησαν τα χαρτιά μας. Εμείς ζητήσαμε, βέβαια, να δούμε πρώτα τις δικές τους ταυτότητες. Στο μεταξύ, οι υπόλοιποι προσπαθούσαν να μας πάρουν απ' τα χέρια τις τσάντες με τις εφημερίδες. Εμείς δεν τις αφήναμε κι αυτοί μας τράβαγαν προς το τζιπ τους, που ήταν παρκαρισμένο μερικά μέτρα πιο πέρα. Αντιστεκόμασταν όσο μπορούσαμε, αλλά αυτοί ήταν περισσότεροι. Έπιασαν τον Οζγκιούρ απ' τα χέρια και τα πόδια και τον πέταξαν κυριολεκτικά μέσα στο τζιπ. Εμένα προσπάθησαν να μου περάσουν χειροπέδες, αλλά εγώ αντιστεκόμουνα. Μπροστά στον κόσμο που είχε μαζευτεί άρχισαν να με χτυπούν και να με τραβούν απ' τα μαλλιά. Η συμπεριφορά τους εξόργισε τους παριστάμενους, που άρχισαν να φωνάζουν και να διαμαρτύρονται. Τελικά, ο κόσμος κατάφερε να με αποσπάσει απ' τα χέρια τους κι αναγκάστηκαν να φύγουν παίρνοντας μαζί τους μόνο τον Οζγκιούρ. Η ταυτότητά , όμως, και τα υπόλοιπα χαρτιά μου είχαν μείνει στα χέρια τους. Το βράδυ, δεν τόλμησα να γυρίσω στο σπίτι μου. Έμαθα πως είχαν στήσει μπλόκα σ' όλους τους δρόμους που οδηγούσαν στην περιοχή της Χαρμπιγιέ κι έκαναν έλεγχο σ' όποιον περνούσε. Όταν ξημέρωσε η μέρα, αποφάσισα να γυρίσω στο σπίτι για να δω τί γινόταν η οικογένειά μου. Μόλις έφτασα στην πόρτα, πετάχτηκαν από μέσα χωροφύλακες, άλλοι με στολή κι άλλοι με πολιτικά, κι ο επικεφαλής τους μου φώναξε πως, αν δεν στεκόμουν, θα με πυροβολούσαν. Είχαν στήσει μπλόκα σε κάθε σταυροδρόμι της Χαρμπιγιέ και της Αντάκια. Είχαν μπουκάρει στην πολυκατοικία μες στη νύχτα, είχαν σηκώσει τους ανθρώπους απ' τα κρεββάτια τους κι είχαν κάνει έρευνα σ' όλα τα διαμερίσματα. Μοναδικός σκοπός τους ήταν να τρομοκρατήσουν τον κόσμο. «Ψάχνουμε», έλεγαν, «ένα κορίτσι που το έσκασε απ' το σπίτι του». Μ' αυτό το ψέμμα πίστευαν πως θα κέρδιζαν τη συμπάθεια των περιοίκων... (Kurtuluş, 27/6 - 3/7/98).

ταχτά... στα πεταχτά... στα πεταχτά... στα πε

Πολύ καλό ήταν το ΔΕΛΤΙΟ ΑΝΤΙΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ που κυκλοφόρησαν κάποιοι σύντροφοι πρίν έναν περίπου μήνα ★★★ Θαυμάσια προσπάθεια με εξαίρετα αποτελέσματα αποτελεί και η ΓΗ ΚΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ που κυκλοφορεί στον Πόρο ★★★ Εξακολουθεί βέβαια να κυκλοφορεί τακτικά και η ΑΛΦΑ ★★★ Οικονομικοτεχνικοί λόγοι μας ανάγκασαν να βγάλουμε ελάχιστα αντίτυπα του προηγουμένου τεύχους (153) του ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ. Πάντως, μαζί με το σημερινό τεύχος θα υπάρχουν στα γνωστά βιβλιοπωλεία (ΠΑΡΟΥΣΙΑ, Σόλωνος και Ιπποκράτους και ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ, Βαλτετσίου και Εμ. Μπενάκη) και αντίτυπα του προηγούμενου ★★★ Απ' το σημερινό τεύχος λείπουν το σταυρόλεξο και οι συνέχειες των «Ακροδεξιών οργανώσεων» και της «Έκθεσης του υπουργείου εξωτερικών των ΗΠΑ για την τρομοκρατία» ★★★ Το σημερινό τεύχος, ωστόσο ΕΠΡΕΠΕ να βγει ★★★ Τα υπόλοιπα, τα αργούμε, αλλά δεν τα λησμονούμε ★★★ Πώς μπορεί κανείς να ξεχνάει τις τρομοκρατικές δραστηριότητες της κυβέρνησης των ΗΠΑ ; ★★★ Πως μπορεί κανείς να λησμονεί τους Ανδρουτσόπουλος (βλ. «Περίανδρος») και τους Κουσουμβρήδες, όταν τους θυμίζουν τόσο έντονα τα νωπά τραύματα του Κουσουρή, αλλά και οι κάθε τόσο λαύρες διακηρύξεις του Ρωμαίου ; ★★★ Τόσο λαύρες, όσο και κενές... ★★★ Πάντως, επισημαίνουμε πως οι χρυσαυγίτες δολοφόνοι δεν έχουν ακόμη ενοχληθεί από την αστυνομία ★★★ Λέτε να την πληρώσει, τελικά, μόνο ο Βασίλης Σωτηρίου (ο αστυνομικός σύζυγος της ιδιοκτήτριας του καφενείου όπου παραλίγο ν' αφήσει την τελευταία του πνοή ο Δημήτρης Κουσουρής) ; ★★★ Πολύ πιθανόν... ★★★ Εκείνο που επιβάλλεται, ωστόσο, να απαντηθεί, είναι το γιατί να την πληρώσει... Επειδή δεν παρενέβη να σταματήσει τον ξυλοδαρμό ή επειδή δεν συμμετείχε σ' αυτόν όπως κάποιοι άλλοι συνάδελφοί του ; ★★★ Τέλος πάντων... Για να μην ξεχνιόμαστε, σας θυμίζουμε πως ο εθνικισμός δεν είναι τσιφλίκι των Βορίδηδων και των Μιχαλολιάκων. Επενδύουν σ' αυτόν και οι κυβερνώντες «σοσιαλιστές», αλλά και οι αντιπολιτευόμενοι «φιλελεύθεροι»... Κι όχι μόνο αυτοί. Στον εθνικισμό επενδύει ακόμη κι η εκκλησία (αυτή πια κι αν επενδύει !), με τον επικεφαλής της αρχιεπίσκοπο (που πρόσφατα «αποκάλυψε» στα ΜΜΕ ότι «φοβάται για τη ζωή του» κι ότι «δέχεται απειλές από τρομοκράτες»... Ούτε ο Κλίντον να ήτανε...) ★★★ Έτσι, διαβάζουμε :

Με την ευλογία και την ευγενική παρουσία
του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου
Αθηνών και πάσης Ελλάδος
κ.κ. Χριστοδούλου

Η
Ελληνική Εθνική Γραμμή
και το
Ίδρυμα Εθνικού και Θρησκευτικού Προβληματισμού
έχουν την τιμή να Σας προσκαλέσουν
*στην **πανηγυρική εκδήλωση** του προγράμματος*
ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ
υπό την αιγίδα
του Προέδρου της Δημοκρατίας
κ. Κ. Στεφανόπουλου.

Η εκδήλωση θα πραγματοποιηθεί
τη Δευτέρα 29 Ιουνίου 1998 και ώρα 8.45 μ.μ.
στο ξενοδοχείο "Grande Bretagne".

Σ. Πανουσόπουλος
Ελληνική Εθνική Γραμμή

Αθ. Αγγελόπουλος
Καθηγητής Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης
Πρόεδρος Ιδρύματος Εθνικού
και Θρησκευτικού Προβληματισμού

Η Πρόσκληση ισχυει για 2 άτομα.
Παρακαλώ απαντήστε: κ. Οικονόμου 8218 373-4, 82 30 335, 82 31 969

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΘΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΗ

ΙΔΡΥΜΑ ΕΘΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΥ

ΗΠΕΙΡΟΥ 11, ΑΘΗΝΑ 104 33, ΤΗΛ: 82 18 373-4, 82 30 335, 82 31 969

ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

Τρίτη 16 Ιουνίου 1998, ώρα 5:35: Απέναντι από τα δικαστήρια της Ευελπίδων. Δυο φοιτητές και ένας αδιόριστος εκπαιδευτικός δέχονται την απρόκλητη επίθεση δέκα (10 !) ασφαλιτών οι οποίοι τους ξυλοκοπούν άγρια, με λύσσα , χτυπώντας τους αποκλειστικά σχεδόν στο κεφάλι με ξύλα και λοστούς. Ένας από αυτούς, ο συνάδελφός μας Δημήτρης Κουσουρής, νοσηλεύεται σε κρίσιμη κατάσταση στην εντατική του Ιατρικού Κέντρου Αθηνών. Ενδεικτικά της βαναυσότητας με την οποία χτυπήθηκε είναι τα λόγια του θεράποντα ιατρού του: *«Πρόκειται σαφώς για δολοφονική επίθεση. Αυτοί που τον χτύπησαν ήθελαν να τον σκοτώσουν»* .

Η δολοφονική αυτή απόπειρα έρχεται να κορυφώσει την συνολική επίθεση του κρατικού μηχανισμού ενάντια στον χώρο της εκπαίδευσης αλλά και όλο τον εργαζόμενο λαό. Από την Πέμπτη 11 Ιούνη βλέπουμε διαρκώς τα ΜΑΤ και τα ΕΚΑΜ να χτυπούν αλύπητα και να συλλαμβάνουν εκπαιδευτικούς, διορισμένους και αδιόριστους, φοιτητές και εργαζόμενους,. Βλέπουμε διαρκώς εισαγγελείς και δικαστές να κατηγορούν με ψεύτικες κατηγορίες και να καταδικάζουν χωρίς στοιχεία συναδέλφους μας και καθηγητές, ανάμεσά τους και συνάδελφοί μας από την Φιλοσοφική. Βλέπουμε την κυβέρνηση των εκσυγχρονιστών να παραληρεί για τον «Νόμο και την Τάξη» που καταλύει ο κόσμος της παιδείας και να αναγορεύουν τις δυνάμεις καταστολής σε «εγγυητές της δημόσιας ασφάλειας». Βλέπουμε τα ΜΜΕ να προβάλλουν κάδους που καίγονται αποσιωπώντας προκλητικά την αλήθεια.

Κι αυτή η αλήθεια είναι που τους τρόμαξε όλους αυτούς: Η αλήθεια ότι το πιο δυναμικό κίνημα των τελευταίων χρόνων κατάφερε όχι απλά να αντιπαλέψει στα ίσια την χούντα του εκσυγχρονισμού, αλλά να δείξει πώς κερδίζονται οι αγώνες, στραπατσάροντας την μόστρα της πιο «κυριλέ» κυβέρνησης και ανατρέποντας στις οδούς και στα οδοφράγματα τον Διαγωνισμό της Ντροπής, αιχμή του Νόμου Αρσένη.

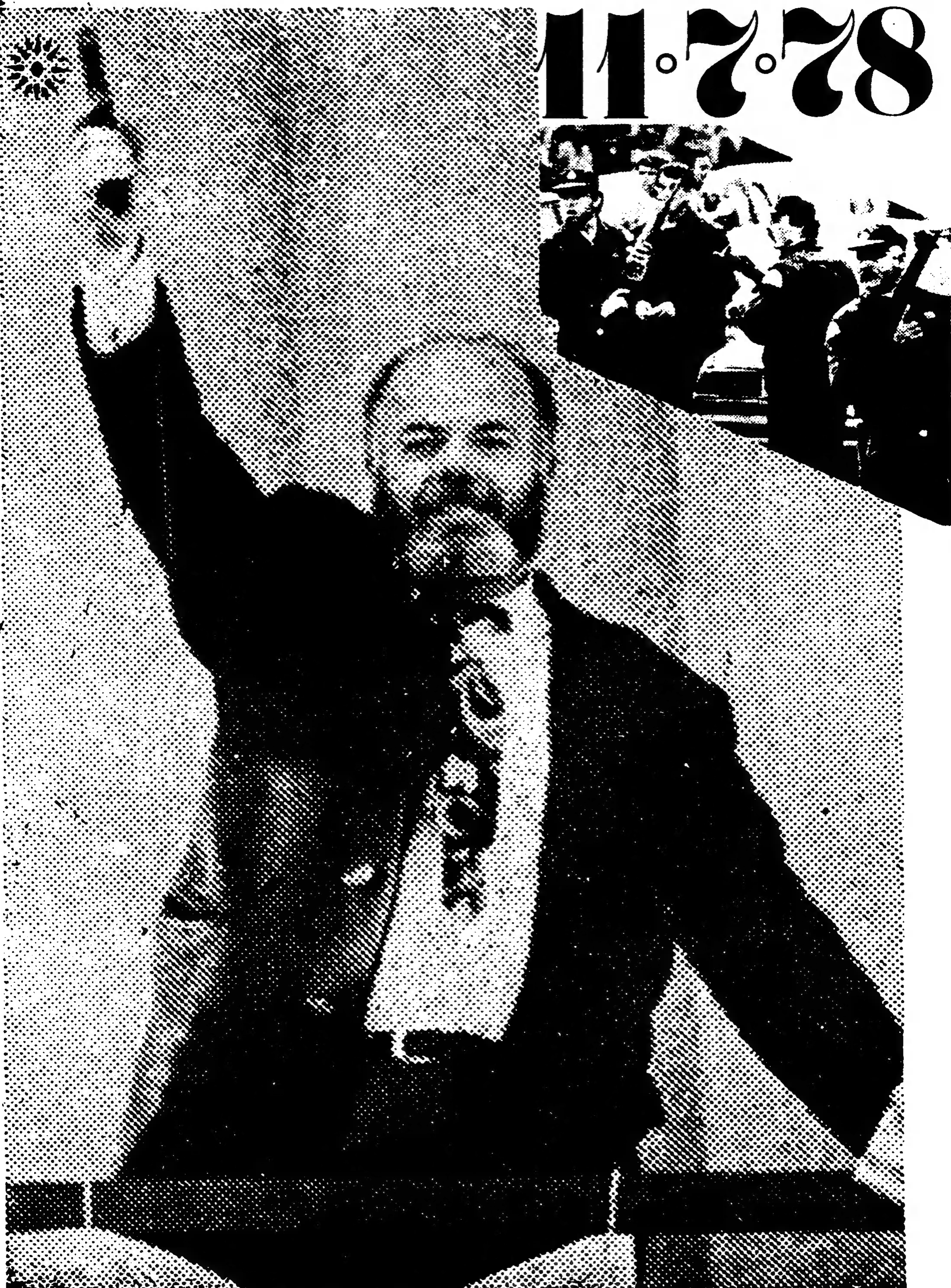
ΓΙΑΤΙ ΝΙΚΗΣΑΜΕ την κυβέρνηση σε αυτή την αναμέτρηση παρά την τρομοκρατία, τον αυταρχισμό και την καταστολή που χρησιμοποίησε. **ΝΙΚΗΣΑΜΕ** καταργώντας στην πράξη και στις συνειδήσεις όλων των ανθρώπων τον διαγωνισμό, τον υπουργό Παιδείας και όλη την πολιτική του εκσυγχρονισμού. **ΝΙΚΗΣΑΜΕ** και η νίκη μας δεν ήταν το τέλος της περιόδου του διαγωνισμού αλλά η αρχή μιας νέας περιόδου αντίστασης και νίκης.

Και η κυβέρνηση μας φοβήθηκε γιατί είδε για πόσα μεγάλα πράγματα είναι ικανές αυτές οι «μειοψηφίες». Η δολοφονική απόπειρα κατά του Κουσουρή όπως και η τυφλή βία που εξασκούσαν οι αστυνομικές δυνάμεις εναντίον των διαδηλωτών δείχνουν ξεκάθαρα τον πανικό στον οποίο έχουν περιέλθει. Θέλουν λοιπόν να τρομοκρατήσουν και εμάς για να βεβαιωθούν ότι δεν πρόκειται να αμφισβητήσουμε καμιά πολιτική, δεν πρόκειται να ανατρέψουμε κανένα νόμο, δεν πρόκειται να τσακίσουμε τα εκσυγχρονιστικά σχέδιά τους. Είναι όμως πολύ γελασμένοι.

Η ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΡΑΣΕΙ.
ΚΑΤΩ Η ΧΟΥΝΤΑ ΤΩΝ ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΤΩΝ

'Ολοι στο συλλαλητήριο διαμαρτυρίας και αντίστασης την Πέμπτη 17/6 στις 6:30 το απόγευμα. Να αθωωθούν όλοι οι συλληφθέντες αγωνιστές.

Μας φαίνονταν μεγάλοι γιατί ήμασταν γονατιστοί. Εγερθήκαμε.

ΤΣΙΡΩΝΗΣ·ΘΕΜ